

Kiek mien
Kunstwaark!

Bij de burens naar binnen gluren: we doen het allemaal graag. Boeskoolnijs gaat nog één stap verder. We willen weten wat er bij u boven de bank hangt. Graag luisteren we naar uw verhaal over het werk dat u bekoort, ontroert en/of troost. Ria werkt bij werk- en leerbedrijf Opmaat, voor mensen met een verstandelijke beperking. Ze vertelt met haar medecliënten over het zelfportret dat ze gemaakt heeft. Haar schilderij mag nooit meer weg uit de gemeenschappelijke kantine.

IK! Met een jurkje aan.

“Ik woon in Bedum. Ik ben 61 jaar. Dit heb ik zelf gemaakt. Het heeft heel lang geduurd tot het klaar was en toch heb ik het afgemaakt. Ik heb het in Groningen bij de stichting NOVO gemaakt. Bij Kees Harkema. Daar heb ik het gemaakt. Niet hier hoor. Met Kees. Kees is mijn leiding geweest en hij komt uit Groningen.”

Ria werkt nu bij de vestiging 't Palet van 's Heeren Loo aan de Noordwolderweg. Midden tussen de weilanden in Zuidwolde. Het centrum is een dagbestedingslocatie en een plek waar cliënten en dorpsbewoners elkaar kunnen ontmoeten. Van buiten zie je al dat je er tuinplanten en hardhout kunt kopen. Binnen zijn ook originele producten uit de kaarsenmakerij en het keramiekatelier te koop. Minder bekend is dat u lid kunt worden van de kunstuitleen. In de collectie is onder anderen werk van Ria opgenomen.

DAME MET POEDER

“Wie die dame op het schilderij is? IK! Met een jurkje aan. Wel een lievelingsjurk. Beetje blauw en beetje rood. Wijde jurk. Maar ik draag geen jurk meer. Ik mag toch zelf weten wat ik aantrek. Het zijn mijn hoge hakken. Nu kan dat niet meer. Ik mag alleen platte schoenen aan hebben, wat ik nu aanheb. Ik heb steunzolen.”

Mooi.
Waarom zou
ik echt
niet weten.

Op het schilderij staan veel hartjes, daar heeft Ria ook een tattoo van. “Da's een hartje van mijn moeder en mijn vader. Aandenken. Wil er niet meer af.” Het is een idee van Ria zelf. Ze had het besproken met haar persoonlijke begeleider Liane en zij is met haar meegegaan naar de Tattoo-shop. Het deed wel een klein beetje zeer maar niet zo erg.

Verder zien we een poes. “Zomaar een poes; vind ik leuk, vind ik grappig. Een wit olifantje en een oranje kreeft. Het gezicht heb ik rond gemaakt.” De dame heeft groene wangetjes. “Dat is een beetje poeder van het gezicht”. Of Ria ook voorbeelden heeft? Bijvoorbeeld Rembrandt of Vincent van Gogh? “Nee, nooit niet van gehoord. Geen verstand van. De schilder Karel Appel zei ooit over zijn schildertechniek: “Ik rommel maar wat aan.” In zijn geest zegt Ria: “Ik deed maar wat.”

“Iedereen vindt het mooi. Dat ik het heel mooi gemaakt heeft.

TEKST
Linda Noordhuis

FOTOGRAFIE
Klaas Huizenga

Geverfd. Helemaal geel. Mijn lievelingskleur. Waarom? Dat weet ik niet. Eerst verven en toen eroverheen getekend. Zomaar uit me hoofd. En toen heb ik handjes getekend met bloemen. En toen heb ik blauw geverfd en dat is mijn lievelingskleurtje en dan een beetje rood geverfd. Ik was helemaal kapot. Me ogen was heel moe en het was nog niet klaar. Toen ben ik verder gegaan en heb ik het afgekregen.

SCHILDERSGROEP

Soms is het wel druk. Druk in mijn hoofd. Er komen veel mensen hier. Dan wordt het mij te druk. Dan ga ik in de gang lopen.” Ria gaat even naar buiten en rookt een sigaretje tussendoor. “Om rust te houden. Dat er geen toestanden komt. Daarom rook ik. Als het maar gezellig is en er geen ruzie komt. Daar kan ik niet zo goed tegen.

Ik vind het een beetje rot dat ik gehandicapt ben. Dat ik dat lastig vind. Ik kan niet met geld omgaan niet. Ik wil nooit niet gehandicapt zijn. Ik neem nog een kopje koffie. ‘Ali, mag ik nog een koffie van jou? Dankjewel, Ali.’ Ik ben een oude koffieleut.”

Ria wil het schilderij nooit kwijt en u kunt het ook niet lenen. “Maar die wil ik niet verkopen niet. Dan heb ik er een beetje spijt van. Ik denk dat hunnie het mooi vindt. Anders hangt het er niet. Mooi. Waarom zou ik echt niet weten.”

Het is theetijd voor de schildergroep en iedereen komt nu in de gemeenschappelijke kantine waar het schilderij hangt. Netty Geersing is de begeleider van de teken- en schildersgroep van 't Palet. Deze bestaat uit tien personen: Theo, Suzan, Arnoud, Amanda, Monique, Gea, Els, Nanning, Pauline en Ria. De leidster van de tekengroep maakt volgens Ria wel eens moeilijke tekeningen.

Ria zegt tegen Netty: “Moet jij raden wat wij eten gaan vanavond. Als je het niet raadt dan zeg ik het wel. Jachtschotel met zuurkool en gehakt.”

Netty: “Lekker, net iets voor de zomer!”

Ria: “En jij?”

Netty: “Worteltjes uit eigen tuin.”

Ria: “Alweer?”

Ria: “Ik werk graag met Theo of met Paulien. Theo doet soms boos. Dan gaat ie zo doen met zijn handen tegen zijn hoofd. Omdat ik hem zo aardig vindt omdat hij schildert.”

Paulien: “Ik vind het schilderij wel mooi. Omdat Ria heel goed kan schilderen. Ik zie een gezichtje, een poppetje. Nooit geen ruzie met Ria gehad. Als Ria aan het schilderen is dan zeg ik: ‘Heel mooi hoor, Ria, dat je dat maakt.’ Dan zeg ik altijd: ‘Dat is mooi geworden.’”

KNAPPE VROUW

Marcel werkt als cliënt in de keukengroep. Hij doet kantinewerk en klein transport. Dat betekent dat je spullen heen en weer brengt naar andere groepen. Hij heeft een bakje achterop zijn rolstoel waar de spullen in kunnen. Omdat hij een beperking aan zijn arm heeft, gebruikt hij een stokje: zijn toverstafje. Hij is ook gastheer voor Opmaat en vertelt graag iets over het schilderij.

“Deze kunstwerk die moet hier blijven, omdat Ria hem gemaakt heeft. Ik vind het gewoon een hele mooie schilderij. Ria is een hele knappe vrouw. Ik weet veel van tanden en kiezen af. Ria heeft wel een heel mooi gebit: een kunstgebit. Dat kun je niet zien op het schilderij, dat het witte tanden zijn. Ze is gewoon heel aar dig. Ook aan hoe zij tekent. Een heel blij gezicht. Als ik ernaar kijk, dan word ik rustig in mijn hoofd. Dat is lekker. Heel veel druk in mijn hoofd dan kijk ik naar dat schilderij en dan ben ik rustig. Ik weet niet hoe dat komt. Of het schilderij weg mag? Nee! Alsjeblieft niet! Hooguit voor een tientje maar dan zou Ria een nieuw schilderij moeten maken.”

